

[Justitsministeren.]

for mene, at der i protokollerne er indført det, som skal indføres, når der gøres brug af stavene.

Jeg kan give det ærede medlem hr. Otto Mørch ganske ret i, at det danske politiet er et civilt og roligt ordenskorps, der i almindelighed nyder den største respekt og tillid i befolkningen, og jeg ville meget, meget nødig se, at der skulle ske noget andet i anledning af disse demonstrationer. Jeg mener netop derfor, at den dagsorden, der her er foreslået, er af stor betydning, for den ligesom giver støtte for denne tillid til politiet. Jeg opfatter den, som om den virkelig for alvor støtter de kræfter her i landet, der ønsker, at politiet skal nyde den tillid, det hidtil har nydt, og derigennem medvirker til at gøre udviklingen fredelig.

Hr. Bundgård sagde, at ved en eller anden demonstration, hvor han var deltager, var der ingen, der havde løftet en finger, men alligevel slog politiet til, og det ærede medlem talte om, hvad der var sket over for Carl Scharnberg. Det kan jeg ikke sige noget om, det kender jeg ikke; noget til; men jeg vil bede det ærede medlem om at give en klage ind over det, hvis det er noget, der er sket for nylig, så det kan undersøges.

Så var det ærede medlem på ny inde på det, som han stillede spørgsmål om forrige onsdag, nemlig at politibetjentene burde være mærket synligt på uniformen, da det ellers var umuligt at finde dem. Jeg kan ikke være enig med det ærede medlem. Jeg gav det ærede medlem mine grunde sidste gang, og jeg kan ikke se, at det vil være rimeligt, at politibetjentene bærer mærke på uniformen. Vi har haft det i lang tid tidligere, og det har givet anledning til en overordentlig mængde meget beklagelige fejltagelser. Jeg kan henvise det ærede medlem til at give klage ind i almindelighed over politiets optræden, hvis han ikke er i stand til at identificere de pågældende. I øvrigt må jeg sige, at jeg har en meget stor mængde billeder, som det ærede medlem ved at henvende sig til mig kan få lov til at se, og hvis han derigennem finder nogen, han kan rette beskyldninger imod, er det klart, at det vil blive undersøgt.

Det er vist, hvad jeg kan sige om disse spørgsmål. Jeg kan altså sige, at vi fra reger-

ringens side antager den foreslåede dagsorden.

Ib Thyregod: I mit første indlæg nævnte jeg, at jeg ville vende tilbage til spørgsmålet om venstres stilling til den foreslåede dagsorden. Jeg skal nu meddele, at vi i overensstemmelse med de synspunkter, justitsministeren har fremsat her efter pausen, i gruppen er enige i, at vi for at opnå bred enighed om disse synspunkter kan gå ind for den foreslåede dagsorden.

Jeg vil godt komme med en enkelt kommentar til fru Hanne Reintoft, der gjorde en bemærkning, som jeg synes fortjener et supplement. Jeg tror, det er meget vigtigt, at vi har respekt for domstolene, og derfor er jeg ked af den udtalelse, fru Hanne Reintoft fremkom med om, at retten i Gentofte efter visse juristers opfattelse havde afsagt en grundlovsstridig dom. Nu har folketingsmedlemmer jo en udvidet ytringsfrihed, men det er alligevel en stærk beskyldning at rette mod en domstol, at der er tale om en grundlovsstridig dom. Jeg forstod, at dette var visse juristers mening — jeg er ikke klar over, hvilke jurister der er tale om — men jeg går ud fra, at fru Hanne Reintoft i hvert tilfælde ikke tilslutter sig dette.

Hanne Reintoft: Jeg har ikke juridisk ekspertise til at afgøre, om den dom var grundlovsstridig eller ej. Jeg må kun have lov at understrege, at der dog er mennesker, der mener det, og altså også jurister, og jeg vil gerne henvise hr. Ib Thyregod til dem, hvis det har interesse.

Må jeg så sige til justitsministeren, nu vi er kommet tilbage til 1848, at jeg godt kan forstå, at justitsministeren kan tilslutte sig det, der skete dengang. Der er jo altid mennesker — og det gælder sikkert både til højre og venstre i denne sal — der er bedre egnede til at være festkomiteer for for længst henfarnede begivenheder end at prøve at forstå dem, der sker i dag. Men der er i hvert tilfælde den forskel, at i 1848 var der nogle, der lyttede til dem, som gik i deputation. Jeg vil også gerne understrege, at der herhjemme er demonstreret fredeligt i årevis, uden at man har mødt meget andet end hån og ligegyldighed og enkelte forsøg fra det konservative folkepartis side på at for-